

Република Србија
Врховни касациони суд
Прев 361/2015
28.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Гордане Ајншпилер Поповић и Браниславе Апостоловић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зајечару, са умешачем на страни тужиоца Град Зајечар, кога заступа Градски јавни правобранилац са седиштем у Зајечару, против туженог З.п. у стечају, З., кога заступа пуномоћник И.М., адвокат из З., ради утврђења, одлучујући о ревизијама тужиоца и умешача на страни тужиоца, изјављеним против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 1857/15 од 08.07.2015. године, у седници већа одржаној дана 28.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије тужиоца и умешача на страни тужиоца, изјављене против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 1857/15 од 08.07.2015. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Зајечару П 24/2014 од 18.02.2015. године, у ставу првом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се према туженом утврди да је тужилац власник непокретности, ближе наведених пословних простора у З.. У ставу другом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се наведене непокретности излуче из стечајне масе туженог и пренесу у државину тужиоца и умешача на страни тужиоца. У ставу трећем изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 400.050,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 1857/15 од 08.07.2015. године, жалбе тужиоца и умешача на страни тужиоца одбијене су као неосноване и потврђена наведена пресуда Привредног суда у Зајечару. Захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка, одбијен је.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац и умешач на страни тужиоца благовремено су изјавили ревизије, побијајући је због битне

повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављених ревизија на основу члана 410. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11), у вези са чланом 23. став 1. Закона о изменама и допунама ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизије нису дозвољене.

Одредбом члана 22. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку, измењена је одредба члана 485. ЗПП, тако што је прописано да ревизија није дозвољена у привредним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 100.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници, ради утврђења, поднета је суду 10.01.2014. године, а у тужби је означена вредност предмета спора у висини од 500.000,00 динара. У поднеску од 17.01.2014. године тужилац је означио вредност предмета спора у висини од 10.500.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе износи 91.209,17 евра.

С обзиром да је вредност предмета спора у овој парници испод граничног износа прописаног цитираном законском одредбом за дозвољеност ревизије у привредним споровима, то ревизија тужиоца у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, није дозвољена.

Са изложеног, а на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранко Станић,с.р.**